

C-400/02. sz. ügy

Gerard Merida

kontra

Bundesrepublik Deutschland

(a Bundesarbeitsgericht [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„EK 39. cikk – Kollektív szerződés – Németországban állomásozó szövetséges fegyveres erők korábbi polgári alkalmazottainak járó átmeneti kiegészítő támogatás – Határ menti ingázó munkavállalók – Az említett támogatás kiszámítási alapjának meghatározása – A német jövedelemadó névleges figyelembevételé”

Az ítélet összefoglalása

Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Egyenlő bánásmód – Szociális ellátások – A munkaviszony megszüntetése esetén a munkavállalóknak folyósított átmeneti támogatás – Elvben a foglalkoztatás szerinti tagállamban fizetendő jövedelemadó névleges levonása egy másik tagállamban lakó és ott adóköteles munkavállaló esetében – Megengedhetlenség – Igazolás – Hiány

(EK 39. cikk; 1612/68/EGK tanácsi rendelet, 7. cikk, (4) bekezdés)

Az EK 39. cikkel és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1612/68 rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével ellentétes az olyan, kollektív szerződésben meghatározott nemzeti szabályozás, amely szerint a – foglalkoztatás szerinti tagállam által a más tagállamban lakó és ott adóköteles munkavállalónak a munkaviszony megszüntetése esetén folyósított – átmeneti, a munkanélküliséggel kapcsolatos ellátásokat kiegészítő támogatáshoz hasonló szociális ellátás összegét úgy számítják ki, hogy az említett támogatás alapján meghatározásakor az ebben az államban fizetendő jövedelemadót névlegesen levonják, noha a kettős adóztatás elkerülése érdekében elfogadott egyezménynek megfelelően csak a munkavállalók lakóhelye szerinti tagállam adóztathatja az olyan munkavállalóknak adott illetményeket, munkabéreket és hasonló juttatásokat, akik nem a foglalkoztatás szerinti államban laknak.

Az említett juttatásnak az érintett lakóhelyétől függő különböző számítási módjának alkalmazása miatt a foglalkoztatás szerinti tagállamban felmerülő adminisztrációs nehézségek, valamint a nemzeti jövedelemadó figyelmen kívül hagyásának költségvetési következményei nem igazolhatják azt, hogy e tagállam figyelmen kívül hagyja a Szerződésből eredő kötelezettségeit.

(vö. 29/30., 37. pont és rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. szeptember 16. (*)

„EK 39. cikk – Kollektív szerződés – Németországban állomásozó szövetséges fegyveres erők korábbi polgári alkalmazottainak járó átmeneti kiegészítő támogatás – Határ menti ingázó munkavállalók – Az említett támogatás kiszámítási alapjának meghatározása – A német jövedelemadó névleges figyelembevételé”

A C-400/02. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a Bundesarbeitsgericht (Németország) a 2002. november 12-én nyilvántartásba vett, 2002. június 27-i végzésével terjesztett elő, az előtte

Gerard Merida

és

a **Bundesrepublik Deutschland**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (előadó) R. Schintgen és N. Colneric bírák,

előtanácsnok: C. Stix-Hackl,

hivatalvezető: M.-F. Contet előtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. január 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- G. Merida képviseletében F. Lorenz Rechtsanwalt,
- a Bundesrepublik Deutschland képviseletében W.-D. Plessing, meghatalmazotti minőségben, segítője: E. H. Neuert Rechtsanwalt,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében G. Braun, R. Lyal és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2004. február 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 39. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérdést a G. Merida francia állampolgár és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti, az 1971. augusztus 31-i Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (a Németországi Szövetségi Köztársaság területén állomásozó fegyveres erők alkalmazottainak szociális

biztonságáról szóló kollektív szerződés; a továbbiakban: TV SozSich.) alkalmazásával meghatározott, a Németországi Szövetségi Köztársaság által az érintetteknek fizetett átmeneti kiegészítő támogatás („Überbrückungsbeihilfe”; a továbbiakban: átmeneti támogatás) számításával kapcsolatos jogvitában terjesztették el?.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-ii 1612/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.) 7. cikke szerint:

„(1) Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási- és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól eltérő módon, különösen ami a javadalmazást, a munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.

[...]

(4) Kollektív vagy egyéni szerződés vagy bármely más kollektív megállapodás azon rendelkezése, amely másik tagállam állampolgárait illetően megkülönböztető feltételeket határoz meg vagy engedélyez a foglalkoztathatóság, a foglalkoztatás, a javadalmazás, egyéb munkafeltételek vagy a munkaviszony megszüntetése tekintetében, semmis.”

A nemzeti szabályozás

4 A TV SozSich. a 4. cikkében az átmeneti támogatásra vonatkozóan a következőket írja el?:

„1. Átmeneti kiegészítő támogatást kell fizetni:

[...]

b) a Bundesanstalt für Arbeit (Szövetségi Munkaügyi Hivatal) által nyújtott, munkanélküliséggel vagy szakképzéssel kapcsolatos ellátások (munkanélküli-járadék, munkanélküliek szociális támogatása, szociális segély) kiegészítéseként,

[...]

3. a) (1) Az egyéb tevékenységből (1. pont, a) alpont) származó jövedelmet kiegészítő átmeneti támogatás alapjaként a kollektív szerződés (az 1966. december 16-ii Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland [a Németországi Szövetségi Köztársaság területén állomásozó fegyveres erők alkalmazottainak szociális biztonságáról szóló kollektív szerződés, a továbbiakban: TV AL II.]) 16. §-a 1. pontja a) alpontjának megfelelően, a munkavállalónak a munkaviszony megszüntetésekor – a munkaszerződés szerinti rendes munkaidőben – folyósított, egy teljes naptári hónapra eső alapjövedelmét kell figyelembe venni (...).

[...]

3. b) A Bundesanstalt für Arbeit által nyújtott ellátásokat kiegészítő átmeneti támogatás (1. pont, b) alpont) alapjaként [...] a fenti a) alpontban meghatározott jövedelemnek a törvények szerinti jövedelemcsökkentések levonása utáni összegét kell alapul venni. Az adó és a társadalombiztosítási járulékok néveleges számítása esetén az átmeneti támogatás kifizetése

idején a munkavállalóra vonatkozó adózási és társadalombiztosítási jellemzőket kell figyelembe venni, az adókártya („Lohnsteuerkarte”) szerinti engedmények nélkül.

4. Az átmeneti kiegészítő támogatás összege:

- a munkaviszony megszűnését követő első évben: az alap (3. pont a) vagy b) alpont) és a fenti 1. és 2. pont szerinti ellátások különbözetének a 100 %-a,
- a második évtől kezdve: a különbözet 90 %-a.

Amennyiben az átmeneti kiegészítő támogatást a Bundesanstalt für Arbeit vagy a törvények szerinti beteg-, illetve balesetbiztosítás által nyújtott ellátások kiegészítéseként folyósítják, akkor folyósítják, akkor ki kell egészíteni a jövedelemadó fedezéséhez szükséges összeggel.

[...]

5 Az Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich. – Neufassung 1992 (magyarázatok és eljárási iránymutatások a kollektív szerződéshez – 1992-es új változat; a továbbiakban: Magyarázatok és iránymutatások) 2. pontja elírja:

„A 4. § 1. pontját érintően:

[...]

2.6.5. Azok a munkanélküliséggel kapcsolatos ellátások, amelyekben az Európai Unióból származó, határ menti ingázó munkavállaló kizárólag a lakhelye szerinti országban részesülhet, alapvetően azonos módon kezelendők a Bundesanstalt für Arbeit által nyújtott ellátásokkal, ha a határ menti ingázó munkavállaló a jelenlegi lakhelyén a német munkapiac területén tudna munkát vállalni.

[...]

A 4. § 3. pontját érintően:

[...]

2.8.5 Ha a munkaviszony megszüntetésekor a munkavállaló kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény révén mentesül a jövedelemadó megfizetése alól, akkor a 3. pont b) alpont szerinti alap meghatározásánál figyelembe kell venni azokat az adóterheket, amelyek egy németországi lakóhellyel rendelkez?, hasonló munkavállaló esetében merülnének fel.

[...]

A 4. cikk 4. pontját érintően:

[...]

2.9.4 Amennyiben a munkavállaló a 2.6.5. pont szerint külföldi társadalombiztosítási szervezet által nyújtott ellátások kiegészítéseként részesül átmeneti támogatásban, akkor az átmeneti támogatás összege igazodik a Bundesanstalt für Arbeit azon ellátásához, amelyre az érintett akkor lenne jogosult, ha a Szövetségi Köztársaság területén lenne a lakóhelye. Ha a ténylegesen folyósított ellátás összege magasabb, akkor a különbözetet az 5. § szerint le kell vonni.”

6 A TV SozSich. 5. §-a szerint az átmeneti támogatás kiszámításánál a munkavállalónak járó, a 4. § 1. pontjában meghatározottaktól eltérő ellátásokat is figyelembe kell venni.

7 A Francia Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről, valamint a jövedelem, a vagyon, a vállalkozások és az ingatlanok adóztatása tárgyában kölcsönös közigazgatási és jogi segítségnyújtási rendszer létrehozásáról szóló, 1959. július 21-ii (később módosított) egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 14. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Azok az illetmények, munkabérek és hasonló juttatások, valamint nyugdíjak, melyeket a szerződő államok valamelyike [...] a másik állam területén lakó természetes személyeknek a közigazgatás, illetve fegyveres erők keretében nyújtott jelenlegi vagy korábbi szolgálatért folyósít, csak az előbbi államban adókötelesek. Ez nem vonatkozik azonban arra az esetre, ha olyan személyeknek folyósítanak juttatást, akik a másik állam állampolgárai, anélkül, hogy az előző államnak állampolgárai lennének; ebben az esetben a jövedelmek csak abban az államban adókötelesek, amelyeknek a területén az érintett személyek lakóhellyel rendelkeznek.”

Az alapeljárás, illetve az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 G. Merida 1999. november 30-ig a Baden-Badenben (Németország) állomásozó francia fegyveres erőkönél dolgozott polgári alkalmazottként, de Franciaországban rendelkezett lakóhellyel. Munkaviszonyára a TV AL II. vonatkozott, s jövedelmét munkáltatója nevében és költségére a német hatóságok folyósították.

9 G. Merida szakmai tevékenységéért járó, a társadalombiztosítási járulékok Németországban esedékes csökkentésével megállapított bruttó jövedelemből – az Egyezmény 14. cikkének (1) bekezdése szerint – Franciaországban kellett adót fizetni. Mivel a francia adókulcs alacsonyabb volt, mint a német, G. Merida magasabb nettó jövedelmet kapott, mint egy hozzá hasonló helyzetű, de németországi lakóhellyel rendelkező munkavállaló.

10 A munkaszerződés felbontása után a TV SozSich 4. §-a értelmében átmeneti támogatást folyósítottak G. Merida számára. A támogatás meghatározásánál a német hatóságok a TV AL II. szerinti alapjövedelemből, melyben a munkavállaló „a munkaviszony megszűntetésekor egy teljes naptári hónap alatt” részesült, névleges számítással nemcsak a német társadalombiztosítási járulékokat vonták le, hanem a német jövedelemadókat is. Ezenfelül a német hatóságok – a TV SozSich 5. §-a és a Magyarázatok és Iránymutatások 2.9.4. pontja alapján – a G. Meridának folyósított átmeneti támogatás összegéből levonták annak a munkanélküli-járadéknak az összegét, amelyben az érintett 2000. február 22. és március vége között részesült Franciaországban.

11 G. Merida szerint elfogadhatatlan, hogy az átmeneti támogatás alapjának meghatározásánál alapjövedelmét névlegesen a német jövedelemadóval csökkentették. Az Egyezmény szerint ugyanis ez a támogatás csak Franciaországban adóköteles, az adott esetben viszont elfogadhatatlan módon kétszeresen megadóztatják. A támogatás megállapításánál a nettó jövedelemnek a német adójog alapján történő névleges számítása mind a támogatás céljával, mely éppen a munkaviszony megszűntetése miatt kiesett jövedelem kompenzálása lenne, mind a közösségi joggal ellentétes.

12 Keresetének első fokon, valamint fellebbezésének másodfokon történő elutasítását követően G. Merida felülvizsgálati kérelemmel fordult az előterjesztett bírósághoz.

13 Az utóbbi szerint a másodfokon eljáró bíróság a nemzeti jog alkalmazásakor

végeredményben jogosan utasította el a kérelmet, mint alaptalant. Döntésénél a Bundesarbeitsgericht ítélezési gyakorlatát követte, melynek értelmében az átmeneti támogatás alapjául szolgáló névleges nettó jövedelmet a TV SozSich. 4. §-a 3. pontjának b) alpontja szerint kell meghatározni. E tekintetben a Németországi Szövetségi Köztársaságnak még G. Merida esetében is névlegesen figyelembe kellett vennie a német jövedelemadót, noha az illető Franciaországban lakik, és ott adóköteles.

14 Mégsem zárható ki azonban, hogy a kollektív szerződést kötő felek megsértették az EK 39. cikket akkor, amikor az átmeneti támogatás alapjának megállapításakor a más tagállamban lakó munkavállalók esetében is névlegesen figyelembe vették a német jövedelemadót.

15 E tekintetben az elterjesztő bíróság rámutat arra, hogy G. Merida azt állítja, hogy hátrányos megkülönböztetés áldozata lett, mert jóllehet – a szövetséges fegyveres erőknél történő németországi foglalkoztatásához hasonlóan – mind a franciaországi munkanélküli járadéka, mind a németországi átmeneti támogatása után a francia adójog szerint adózik, az átmeneti támogatás alapjaként kénytelen a német adójog szerint csökkentett névleges nettó jövedelmet elfogadni. Ilyen módon egyszerre két tagállam adójoga vonatkozik rá, ami ellentétes az EK 39. cikkel.

16 Az elterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által a G. Merida számára a munkaviszonyának megszüntetését követően folyósított juttatások megadóztatását – a korábbiaknak megfelelően – az Egyezmény rendelkezései szabályozzák. G. Merida – megalapozatlanul – csak azt kifogásolja, hogy az átmeneti támogatás bruttó összegének megállapítása az ő esetében nem kedvezőbb, mint a nem a határ menti ingázó munkavállalók esetében.

17 A Bundesarbeitsgericht mindenesetre felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Sérti-e az EK 39. cikket, hogy a TV SozSich. 4. §-a 1. pontja b) alpontja szerinti esetben az átmeneti támogatás alapjának megállapításánál a német jövedelemadót névlegesen figyelembe veszik (TV SozSich. 4. §, 3. pont, b) alpont, második mondat), ha a korábbi munkavállaló külföldön lakik, és ott adóköteles?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

18 Az EK 39. cikk tiltja az állampolgárság alapján történő minden olyan megkülönböztetést, mely a tagállamok munkavállalói között foglalkoztatásukkal, jövedelmezésükkel és más munkafeltételekkel kapcsolatban tesz különbséget.

19 A migráns munkavállalóknak az EK 39. cikkből eredő egyes jogait magyarázó és végrehajtó (a C-15/99. sz. Schöning-Kougebetopoulou-ügyben 1998. január 15-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-47. o.] 12. pontja) 1612/68 rendelet 7. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a kollektív szerződés minden olyan, többek között a javadalmazás és egyéb munkafeltételek vagy a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó rendelkezése semmis, amely más tagállam állampolgárait illetően megkülönböztető feltételeket határoz meg.

20 Vitathatatlan, hogy az átmeneti támogatáshoz hasonló ellátás, amely a munkaviszony megszüntetése esetén a munkavállaló számára nyújtott kedvezménynek számít, az előző pontban említett rendelkezés alkalmazási területéhez tartozik, s az ilyen támogatás tekintetében a G. Meridához hasonló helyzetben lévő, határ menti ingázó munkavállaló az említett rendelkezésekre hivatkozhat (ennek megfelelően lásd többek között a C-35/97. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1998. szeptember 24-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5325. o.] 36., 40. és 41. pontját).

21 A Bíróság töretlen ítélkezési gyakorlata szerint mind az EK 39. cikkben, mind az 1612/68 rendelet 7. cikkében megfogalmazott egyenlő elbánás követelménye nemcsak az állampolgárság alapján történő nyílt megkülönböztetést tiltja, hanem a megkülönböztetés zárt formáját is, melyek más megkülönböztető jegyek alkalmazásával tulajdonképpen azonos eredményre vezetnek (lásd különösen a C-237/94. sz. O'Flynn-ügyben 1996. május 23-án hozott ítélet [EBHT 1996., I-2617. o.] 17. pontját).

22 A megkülönböztetés tilalma nemcsak azt rögzíti, hogy azonos tényállásokat ne kezeljenek eltérően, hanem azt is, hogy eltérő tényállásokat ne kezeljenek azonosan (lásd különösen a C-354/95. sz., National Farmers' Union és társai ügyében 1997. július 17-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-4559. o.] 61. pontját).

23 A nemzeti jog valamely rendelkezése közvetett megkülönböztetésnek minősül, ha magából a jellegéből adódóan inkább a migráns munkavállalókra, mint a belföldi munkavállalókra gyakorol hatást, s ennek következtében fennáll a veszélye annak, hogy különösen a migráns munkavállalókat kezeli hátrányosan – kivéve, ha a rendelkezés objektíven megalapozott, és arányban áll a célkitűzéssel (lásd többek között a fent hivatkozott O'Flynn-ügyben hozott ítélet 20. pontját).

24 A jelen esetben a német jövedelemadó névleges figyelembe vétele hátrányos hatást gyakorol a határ menti ingázó munkavállalók helyzetére. Az átmeneti támogatás alapjának megállapításánál ugyanis a német jövedelemadó névleges levonása – azokhoz a munkavállalókhoz képest, akiknek Németországban van a lakóhelyük, és ott adókötelesek – hátrányosan érinti az olyan személyeket, akik – akárcsak G. Merida – nem a Németországi Szövetségi Köztársaságban, hanem más tagállamban laknak, és ott adókötelesek.

25 Az előbbieket esetében az átmeneti támogatás alapját úgy állapítják meg, hogy a támogatás annak a nettó jövedelemnek felel meg, amelyet az érintett az említett támogatás folyósításának időpontjában keresett volna, ha nem bocsátották volna el. Ennek eléréséhez – névleges számítás alapján – a társadalombiztosítási járulékokon túlmenően levonják a német adójognak megfelelő adót is (az érintett munkaviszonya alatt is ez az adójog szabályozta az illető helyzetét).

26 A munkaviszony megszüntetése utáni első évben az átmeneti támogatás összege a számítási alap és a munkanélküli járadék különbözetének 100 %-a (TV SozSich. 4. §-a 3. pontjának b) alpontja szerinti eset). A TV SozSich. 4. §-a 4. pontjának második mondata biztosítja továbbá, hogy az átmeneti támogatás bármilyen esetleges megadóztatásának, többek között a német adókedvezmények túllépése miatt, nincs hatása.

27 Ennek eredményeként a munkaviszony megszüntetése utáni első évben a németországi lakóhellyel rendelkező korábbi munkavállalók jövedelme azonos azzal a jövedelemmel, amelyet aktív munkavállalóként kereshettek volna.

28 Ezzel szemben a G. Meridához hasonló helyzetben lévő határ menti ingázó munkavállalók esetében – a német jövedelemadónak az átmeneti támogatás alapja meghatározásánál történő névleges levonása miatt – az említett támogatás folyósításával nem érhető el azonos eredmény; a támogatás – G. Merida jövedelméhez hasonlóan – az Egyezmény 14. cikkének (1) bekezdése szerint Franciaországban adóköteles.

29 A határ menti ingázó munkavállalók esetére vonatkozó számítási mód alkalmazásának jogszerűsége érdekében a német hatóságok az érintett lakóhelye szerinti különböző számítási módok alkalmazásából eredő adminisztrációs nehézségekre, és a német jövedelemadó figyelmen kívül hagyásának költségvetési következményeire hivatkoztak.

30 Ezeket – a pénzügyi terhek növekedésén és az esetleges adminisztrációs nehézségeken alapuló – kifogásokat azonban el kell utasítani. Ilyen indokok ugyanis nem igazolhatják azt, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság figyelmen kívül hagyja az EK-Szerződésből eredő kötelezettségeit (lásd többek között a C-55/00. sz., Gottardo-ügyben 2002. január 15-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-413. o.] 38. pontját).

31 A tárgyaláson a német kormány úgy nyilatkozott, hogy a TV SozSich. 4. §-a 4. pontjának második mondatát akként kell értelmezni, hogy a G. Meridához hasonló helyzetben lévő személy Németországban visszakaphatja a lakóhelye szerinti államban – adott esetben – az átmeneti támogatásból levont adót. Az említett rendelkezés ugyanis arra irányul, hogy semlegesítse a támogatás összegéből levont adókat, függetlenül attól, hogy azokat melyik államban kellene megfizetni.

32 Mindenesetre még az a feltevés, hogy a lakóhely szerinti államban fizetett adó összegét a foglalkoztatás szerinti államban később visszatérítik, sem változtat azon, hogy a G. Meridához hasonló helyzetben lévő munkavállalók számára a német jövedelemadó névleges figyelembe vétele hátrányos megkülönböztetést jelent.

33 Az, hogy az átmeneti támogatás alapjának megállapításakor a német jövedelemadó névlegesen levonásra kerül, nincs összefüggésben a munkavállaló által foglalkoztatása alatt Franciaországban fizetett jövedelemadóval; olyannyira nem, hogy még ha a Franciaországban fizetett adó összegét Németországban később visszatérítik is a támogatás jogosultjának, az említett támogatás még így is alacsonyabb lehet, mint a foglalkoztatás alatt folyósított jövedelem és az érintett munkanélküli járadékának a különbözete.

34 Ezen túlmenően kétségtelenül megállapítható, hogy ez a helyzet az alapügy szerinti esetben, ahol a G. Meridához hasonló helyzetben lévő határ menti ingázó munkavállalóknál a német jövedelemadó névleges levonása valóban azt eredményezte, hogy az említettek elvesztik a Németországban állomásozó fegyveres erőknél történő foglalkoztatásuk alatti nettó jövedelmük egy részét, amely megfelel a Franciaországban fizetett jövedelemadó, illetve az átmeneti támogatás számításánál névlegesen levont – magasabb – német jövedelemadó különbözetének.

35 Így a németországi lakóhellyel rendelkező munkavállalókkal ellentétben a G. Meridához hasonló helyzetben lévő határ menti ingázó munkavállalók esetén a német jövedelemadó adókulcsának névleges alkalmazása megakadályozza, hogy az átmeneti támogatás folyósítása – a munkaviszony megszüntetését követő első évben – kompenzálja a munkaviszony megszüntetése miatt keletkező jövedelem-kiesést.

36 A kompenzáció mindazonáltal biztosítható lenne, ha a német hatóságok, ahelyett, hogy a Franciaországban fizetett jövedelemadót térítenék vissza, az Egyezmény 14. cikkének (1) bekezdése szerint Franciaországban adózó átmeneti támogatás alapját úgy határoznák meg, hogy az érintett foglalkoztatása alatti jövedelmét nem terhelő német jövedelemadót nem vonják le névlegesen.

37 Ennek megfelelően a kérdésre adandó válasz az, hogy az EK 39. cikkel és a 1612/68 rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével ellentétes az olyan, kollektív szerződésben meghatározott nemzeti szabályozás, amely szerint a – foglalkoztatás szerinti tagállam által folyósított – átmeneti

kiegészít? támogatáshoz hasonló szociális ellátás összegét úgy számítják ki, hogy az említett támogatás alapjának meghatározásakor az ebben az államban fizetend? jövedelemadót névlegesen levonják, noha a kett?s adóztatás elkerülése érdekében elfogadott egyezménynek megfelel?en csak a munkavállalók lakóhelye szerinti tagállam adóztathatja az olyan munkavállalóknak adott illetményeket, munkabéreket és hasonló juttatásokat, akik nem a foglalkoztatás szerinti tagállamban laknak.

A költségekr?

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban résztvev? felek számára a nemzeti bíróság el?tt függ?ben lev? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján

A BÍRÓSÁG (második tanács),

a következ?képpen határozott:

Az EK 39. cikkkel és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15?i 1612/68/EGK tanácsi rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével ellentétes az olyan, kollektív szerz?désben meghatározott nemzeti szabályozás, amely szerint a – foglalkoztatás szerinti tagállam által folyósított – átmeneti kiegészít? támogatáshoz („Überbrückungsbeihilfe”) hasonló szociális ellátás összegét úgy számítják ki, hogy az említett támogatás alapjának meghatározásakor az ebben az államban fizetend? jövedelemadót névlegesen levonják, noha a kett?s adóztatás elkerülése érdekében elfogadott egyezménynek megfelel?en csak a munkavállalók lakóhelye szerinti tagállam adóztathatja az olyan munkavállalóknak adott illetményeket, munkabéreket és hasonló juttatásokat, akik nem a foglalkoztatás szerinti tagállamban laknak.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.